

[Erhard Jakobsen.]

forøges forbruget, naturligvis forøges vores eksport igen, men det bliver aldrig nødvendigt i det omfang. Der er jo spåmænd, der siger, at ved århundredets slutning er det kun i nogle ganske få timer om året, det vil være muligt at få mennesker anbragt i produktion på den gammeldags facon. Det bliver man nødt til at tage til efterretning. Det er sandelig ikke noget, centrum-demokraterne har fundet på. Det er noget, man har diskuteret i Europa-Parlamentet inden for de sidste 3-4 år. Dette er uundgåeligt, det bliver man nødt til at tage stilling til.

Centrum-demokraterne har bare med deres forespørgsel ønsket at skubbe lidt på og lade erhverslivets folk, lade fagforeningernes folk vide, at de ikke er alene om det synspunkt, at solidaritet bliver man nødt til at vise også i tilfælde, hvor det er ubehageligt.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):

For at overflødiggøre en diskussion om det dagsordensforslag, som vi fremsatte forleden, skal jeg meddele, at vi har besluttet at tage det tilbage. Vi har gjort det for ikke at svække det brede flertal, der stod bag det dagsordensforslag, der blev vedtaget i fredags. Vi vil dog arbejde videre med de tanker, vi fremsatte i vores dagsordensforslag, og søge dem fremmet på andre måder.

Anden næstformand (Erlendsson):

Det af hr. Honoré fremsatte forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Bertel Haarder (V):

Der er nogle, der tror, vi lever i en sparetid. Det er en farlig misforståelse. Vi lever i en soldetid. Skatterne er kunstigt lave, fordi en sjettedel af statsudgifterne finansieres gennem lån, og betalingsbalanceunderskuddet viser, hvorledes vi bruger langt mere af varer og tjenesteydelser, end vi selv producerer. Derfor vil jeg godt sige et par ord til de forsamlede socialdemokrater, for de forsamles jo af og til i internationale fora og udtaler støtte til tanker om sabbatår og andet, hvormed man skal fordele det tilbageværende arbejde. Jeg vil godt kort illustrere, hvor farlig den tankegang er.

Som jeg nævnte før, lever vi i en soldetid, hvor vores forbrug er kunstigt højt. Hvis vi skal ud af den situation, så er der to muligheder. Den ene er, at levefoden skal ned, herunder også velfærdsgoderne, herunder også den offentlige sektor. Den anden mulighed er, at der skal bestilles noget mere i det danske samfund. Så er det, der kommer nogle, og nu sidst også en partileder, og siger: ja men der er ikke arbejde nok. Jeg vil gerne bevise, at der er arbejde nok, for hvis vi selv producerede det forbrug af varer og tjenesteydelser, vi har i dag, så var der fuld beskæftigelse i Danmark. Kom så ikke og sig, at man ikke kan skaffe fuld beskæftigelse, og at man i Oslo må give tilsagn om at arbejde for sabbatår osv. Det er dødsensfarligt.

Man taler så meget, også fra socialdemokratiets side, om, at der er nogle, der undergraver velfærdssamfund, er dem, der på forhånd opgiver, at vi skulle være i stand til at producere lige så meget af varer og tjenesteydelser, som vi forbruger i dag. Det er dem, der undergraver vores velfærdssamfund. Det synes jeg at socialdemokratiet, dets ledere, som rejser til internationale kongresser, skulle tænke lidt på, inden de gav tilslutning til helt uovervejede tanker, som kun kan underminere vores mulighed for at bevare og udvide den offentlige sektor, hvad socialdemokratiet jo gerne vil.

Anden næstformand (Erlendsson):

Vi går nu til anden omgang.

Ordføreren for forespørgerne (Lindinger) (CD):

Man kan vist godt sige, at i dag er dagen derpå. Det er den 2. maj, og der skete jo en hel del i går ude på Fælleden, men til trods for de store kanoner, vi havde i gang, var det, ligesom om det var udlændingene, der stjal billedet. Vi kunne på fjernsynet – de af os, der var forkølede og måtte blive hjemme – se og høre nogle af vore fremtrædende organisationsfolk, men det var, som om det var en anden farverig personlighed, der stjal det hele.

Der blev i går brugt vendinger, som selv hr. Knud Jespersen måske ikke altid ville benytte, og det var lidt trist at overvære, at særlig en ting som – det var altså ikke hr. Knud Jespersen – »ned med individualismen« skulle blive sagt så stærkt. Jeg vil i hvert fald fra denne ta-